

1982'de Fransa ve Almanya'da içinde benim de bulunduğum bir grup ile Suriye'de içinde Adil'in de bulunduğu bir grup Acilciler'den ayrıldı. Bu ayrılık ayrı ayrı oldu, sonra hızlı bir birleşme yaşandı. Avrupa'da bizim ayrılmadan önce ne yapacağımız konusunda açık bir düşüncemiz vardı: TKEP'e katılacaktık... Suriye'deki arkadaşlar da kısa süre sonra aynı yönde hareket edeceklerdi. Bu arkadaşların bir bölümü daha sonra Fransa'ya geldi. Herkese söylediğim şeydu: "Ayrıldığınız örgüt ile uğraşmayın. Boşuna zaman harcarsanız. Yeni bir örgüte geldik. Burada kendimizi yeniden üretelim, başarılı olalım ve yaklaşık 5 yıl kadar bekleyelim. Herkes bizim ne yapabileceğimize bakıyor. Göreceksiniz, bunlar dayanamayacaklar. Bunlar bir örgütü götürebilecek insanlar değiller."

O yıllarda Avrupa'da yayınladığımız EMEK dergisinde Paris'teki Anadolu-Der'in bize yönelik olarak yaptığı bir maskaralık ile ilgili bir yazı çıktı. Bunun dışında ne bu insanlarla ne de bu örgütle ilgili hiç bir şey yayınlamadık.

Bu arada Mihrac Ural imzalı olarak "Anında Özel Baskı" üst başlıklı Cephe dergileri hem faks ile hem de postayla düşünülebilecek bütün adreslere gönderiliyordu. Bütün bu "Anında Özel Baskı"larda iki konu vardı: TKEP'e yönelik olarak artık allah ne veriyse cinsinden yoğun bir saldırı, bir de Mihrac Ural'ın kendi kendisini övmesi..

TKEP MK'sında "iyi bir cevap yazalım" yönünde çıkan eğilime karşı çıktım. Hiç ciddiye almayalım, daha iyi,diyordum. Böyle de yapıldı.

TSİP'liler bana kendilerine faks ile ulaşan "Anında Özel Baskı"ları okur, okurken de hep birlikte gülerlerdi. Hele bir "devrimci hareketin hiç bir önderinin başında benimki gibi 17 dikiş yoktur" cümlesi vardı ki, okurken gülmekten yerlere yatıyorlardı.

Neyse, bu arada Acil'den sürekli insan ayrıldığını duyuyordum. Ayrılanlar önce Adil'i arayıp özeleştiriyorlarmış: Siz haklıydınız, biz o zaman anlamadık...

Tahminim de iyi tuttu doğrusu ve 1982'den 6 yıl sonra Paris'de aralarında İbrahim ve bu sitede yazıları yayınlanan arkadaşların da bulunduğu yaklaşık 40-45 kişi ayrıldı. Birlikte toplantı yaptık. Bu sırada İbrahim ile ilgili olarak yoğun bir kampanya yürütülüyordu. İbrahim ile işin aslının ne olduğunu konuştum ve benim için konu kapandı.

Türkiye'deki yoldaşlar da kısa sürede İbrahim hakkında söylenenleri duymuşlardı. Bana sordular, durumu anlattım.Hatırladığım kadarıyla Erbakan lakaplı yoldaşla aramızda şöyle bir telefon konuşması geçti:

- Size mektup yolladım,onu okumadan herhangi bir karar vermeyin.
- Tamam. İbrahim ile ilgili dosya mı varmış?
- Kimin dosyası yok ki... Ali Sönmez dosyası da var.
- Öyle mi!

Tabii onlar da Türkiye'de kendi araştırmalarını yaptılar, hapishanede İbrahim ile birlikte yatanlara onun durumunu sordular ve Avrupa'da verilen parti üyeliğine kabul edilmesi kararına itirazları olmadı.

Bu arada unutmadan belirtmeliyim: Galiba 1987 yılında Acil bir kongre yapmış ve yeni duyduğum kadarıyla beni de çağırmışlar.

Allah allah ya da fesuphanallah.... O zaman bana böyle bir haber gelmemişti ama gelseydi bile, bir örgütün üst düzey sorumlularından birisi olarak ne işim var benim Acil'in kongresinde?

Bizden konuk çağırmak istiyorlarsa, Suriye'de yoldaşlar var, onları çağırırsalardı... Katılacaklarını da hiç sanmıyorum ya, çağıracaklarsa onları çağırabilirlerdi...

Normal mantığı olan bir insan böyle bir şey düşünmez... Ama adamın kafasında kurgular var ve bunları da gerçek zannediyor...

Allah ıslah etsin!